

Drodzy rodzice zawarte poniżej treści są jedynie propozycją, co możecie robić z dzieckiem w domu. Tak my byśmy pracowały z dziećmi w przedszkolu. Jeżeli komuś uda się coś zrobić, prosimy o podzielenie się z nami na naszej FB grupie „Przedszkolne Kangurki”
Wasze panie Kangurkowe.

Temat tygodnia : Wiosenne Przebudzenie

Cele :

- rozwijanie umiejętności uważnego słuchania opowiadania,
- wzbogacanie wiadomości przyrodniczych,
- rozwijanie ciekawości poznawczej,
- obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie w związku z nadejściem wiosny,
- rozwijanie koncentracji,
- utrwalanie posiadanych wiadomości na temat pór roku,
- rozwijanie spostrzegawczości i logicznego myślenia,
- rozwijanie mowy,
- rozwijanie umiejętności matematycznych,
- rozwijanie spostrzegawczości i percepcji słuchowej,
- rozwijanie sprawności fizycznej,
- wzbogacanie wiadomości na temat etapów rozwojowych wybranych kwiatów,
- utrwalanie wybranych kolorów,
- poszerzanie wiedzy na temat zmian zachodzących wiosną w życiu małych zwierząt,
- rozwijanie sprawności manualnej,
- wzbogacanie wiadomości na temat wybranych gatunków wiosennych kwiatów.

Dzień pierwszy 13.04.2021

Temat : W poszukiwaniu wiosny

1. Słuchanie opowiadania Barbary Szelańskiej *Leniwa cebulka*.

Rodzic czyta opowiadanie

Powoli zbliżała się wiosna. Tak naprawdę chyba wcale jej się nie spieszyło. Za oknem raz prószyl śnieg, a raz kropił deszcz. Nic nie zapowiadało zmiany pogody, mimo że marzec powoli dobiegał końca. Pani poprosiła dzieci o przyniesienie do przedszkola plastikowych doniczek. Zaraz po śniadaniu grupa Olka wyruszyła do sklepu ogrodniczego i zakupiła cebulki. – Proszę pani, co będziemy robić z tymi cebulkami? – zapytała zaciekawiona Kasia po powrocie ze sklepu. – Kasiu, to właśnie na wiosnę co roku przyroda budzi się do życia. Jeżeli swoją cebulkę wsadzisz do doniczki z ziemią, po kilku dniach wykiełkuje z niej szczypiorek. – Ale chyba trzeba będzie ją podlewać – dodał Olek. – Zgadza się, Olku. Musimy także postawić nasze doniczki z cebulkami na parapecie najbardziej nasłonecznionego okna. Wszystkie rośliny potrzebują światła,

inaczej nie urosną. Czyli roślinom potrzebne są ziemia, woda i światło. Kto już posadził swoją cebulkę – tak jak pokazywałam – może ją podlać i postawić na parapecie. Myślę, że gdy wiosna zobaczy nasze roślinki, od razu zagości u nas na dobre. – Moja na pewno wyrosnie pierwsza – przechwalał się Bartek. – Nie. Ja swoją lepiej podlałam – zawołał Maciek. – Ale moja była największa – dodał Olek. Minęło kilka dni. Wszystkie dzieci sumiennie podlewały kiełkujące roślinki i je porównywały. Olek bardzo się martwił, bo tylko jemu nie chciało nic wyrosnąć. – Jakaś leniwa ta twoja cebulka – żartował z Olka Bartek. – Spójrz, jaka moja jest duża. Olkowi zrobiło się bardzo przykro. Wszystkie doniczki zazieleniły się – z wyjątkiem jego. Chłopiec patrzył z zazdrością na rosnące roślinki. Zasmucony, poszedł bawić się samochodami. – Olek, chodź tu szybko – zawołała Kasia tuż przed obiadem. – Coś się zazieleniło w twojej doniczce. To na pewno szczypiorek! Wszystkie dzieci zaczęły z uwagą oglądać doniczkę chłopca. – To naprawdę szczypiorek. Hura! Nareszcie! – zawołał uszczęśliwiony. – A już myślałem, że tylko ja nie będę miał czym przywitać wiosny. – Widzicie, dzieci, warto było czekać – powiedziała pani. – W końcu nikt się tak nie cieszył jak Olek.

2. Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania .

Rodzic zadaje pytania i polecenia.

– Co robiły dzieci z grupy Olka?

– Powiedzcie, co jest potrzebne do wzrostu roślin.

Rodzic kontynuuje rozmowę. Pyta dzieci, co według nich oznacza powiedzenie Rosnąć jak szczypiorek na wiosnę. Rodzic zastanawia się, czy dzieci dobrze zapamiętały kolejność czynności wykonywanych podczas sadzenia cebuli.

3. Część przyrodnicza.

Koszyk, cebule spożywcze, w tym cebulki wybranych kwiatów i ich obrazki, ziemia w woreczku, konewka z wodą, dla każdego dziecka pojemnik po jogurcie, wypełniony do połowy ziemią.

N. ustawia przed dziećmi koszyk i tacę. Dzieci kolejno podchodzą do koszyka i wydobywają z niego po jednej cebulce. Opisują wygląd swojej cebulki i porównują z cebulkami wybranymi przez inne dzieci. N. zapoznaje dzieci z nazwami roślin, które wyrosną z tych cebulek. Następnie dzieci przechodzą do stolików z ustawionymi pojemnikami po jogurtach, wypełnionymi ziemią. Przy jednym stole gromadzą się dzieci, które mają cebulki na szczypiorek, przy drugim dzieci, które będą sadić cebulki kwiatowe. Dzieci wybierają pojemniki i wkładają cebulki do ziemi. N. zasypuje cebulki ziemią. Wyznaczona osoba podlewa cebulki wodą z konewki. N. z pomocą dzieci ustawia zasadzone w pojemniczkach cebulki w miejscu nasłonecznionym. Wybiera dyżurnego do podlewania roślin. Informuje dzieci, że pod koniec kwietnia, kiedy cebulki wykiełkują, przesadzą je na grządkę w ogrodzie.

4. Zabawa ruchowa – Cebulki.

Tamburyn. N. potrząsa tamburynem. Dzieci poruszają się zgodnie z rytmem: biegają, podskakują, maszerują. Na pauzę w grze kucają i rysują palcem wskazującym na dywanie małe kółka i duże kółka – cebulki. N. powtarza zabawę kilka razy. Dzieci za każdym razem rysują cebulki innym palcem, np.: kciukiem, palcem serdecznym.

5. Zabawa ruchowa z elementem czworakowania – Wiosenny spacer

Dzieci są wiewiórkami. Chodzą po sali na czworakach, w różnych kierunkach, w poszukiwaniu wiosny. Kiedy N. podniesie ręce do góry – drzewo kwitnie. Wiewiórki podchodzą do N. (drzewa). Kiedy N. opuści ręce, wiewiórki spacerują dalej.

6. Gra Wiosenne memo. Rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej i koncentracji uwagi. Różne obrazki, w tym po dwa takie same, przedstawiające charakterystyczne dla wiosny rośliny i zwierzęta, np.: bociana, krokusa, przebiśniegi, gąsienicę. Wśród rozłożonych obrazków dzieci odszukują dwa takie same obrazki przedstawiające charakterystyczne dla wiosny rośliny i zwierzęta, np.: bociany, krokusy, przebiśniegi, gąsienice itp.

Dzień drugi 14.04.2021r.

Temat : Oznaki wiosny

1. Oznaki zimy, oznaki wiosny – zabawa inspirowana wierszem Iwony Róży Salach
Znak wiosny.

Sluchanie wiersza.

*Wielkie zmiany dziś w ogrodzie,
nie zobaczysz ich na co dzień.*

Czy słyszycie, dzieci?

Woda z dachu ciurkiem leci:

kapu, kap, chlapu, chlap,

to na pewno wiosny znak!

Młoda trawa już urosła

i w ogrodzie się zieleni,

taka tylko rośnie wiosną,

odcieniami aż się mieni.

Tam pod płotem jeszcze śnieg,

a w nim co to? Kwiatek?

To przebiśnieg, a więc wiosna.

Wiosna rządzi światem.

Na stodole w wielkim kole

stoi biały bociek,

a skowronek tuż nad boćkiem

śpiewa słodko w locie.

A więc, skoro takie zmiany

zachodzą na świecie,

to na pewno przyszła wiosna,

2. Rozmowa na temat wiersza.

N. pyta dzieci: Jakie znaki wiosny były wymienione w wierszu? Chętne dzieci wypowiadają się. N., w razie potrzeby, zadaje pytania szczegółowe i uzupełnia ich wypowiedzi.

3. Zabawa ruchowa – Znak wiosny.

Bębenek, obrazki przedstawiające kroplę wody, trawę, przebiśnieg, bociana, skowronka.

Dzieci biegają na palcach w ustalonym kierunku, zgodnie z rytmem wygrywanym na bębnie. Podczas pauzy w grze N. pokazuje obrazek. Dzieci uważnie przyglądają się temu, co jest na nim przedstawione, i wykonują ruchy według instrukcji N., np.

Dzieci: kropla wody kucają i pukają opuszkami palców w podłogę, trawa unosi rękę w górę i poruszają palcami dłoni, przebiśnieg kucają, powoli wspinają się na palce, powoli unosi dłonie w górę, bocian chodzi po sali z wysokim unoszeniem kolan, prostują rękę, uderzają dłonią o dłoń i wypowiadają sylaby: kle, kle, skowronek biegają po sali w jednym kierunku i poruszają rękami jak ptak skrzydłami.

4. Zabawa Zima czy wiosna? – segregowanie obrazków.

Obrazki przedstawiające symbole zimy (np.: bałwana, sanki, sople), obrazki przedstawiające oznaki wiosny (np.: słońce, trawę, przebiśnieg, bociana, skowronka).

N. rozkłada przed dziećmi obrazki. Dzieci przyglądają się im uważnie i próbują je posegregować na obrazki charakterystyczne dla zimy i obrazki charakterystyczne dla wiosny. Z pomocą N. uzasadniają swój wybór. Wypowiadają się na temat tego, co wiedzą już o zimie, i tego, czego dowiedziały się już o wiosnie.

5. Wiosenne prace w kąci przyrody – wysiewanie fasoli.

Słoiki, gaza, gumki recepturki, talerzyk, lignina (lub wata), konewka z wodą, nasiona fasoli.

Na przygotowane słoiki N. nakłada gazę i mocuje ją za pomocą gumek. Dzieci kładą na gazie nasiona fasoli i nalewają do słoików wodę tak, aby fasola była lekko w niej zanurzona. N. zachęca dzieci do prowadzenia obserwacji wzrostu fasoli.

6. Wiosenny masażyk – ćwiczenie o charakterze relaksacyjnym.

Bębenek.

W rytmie bębna dzieci maszerują po okręgu. Na przerwę w muzyce zatrzymują się i przechodzą do siadu skrzyżnego, jedno za drugim.

N. recytuje wierszyk, którego treść każde dziecko obrazuje na plecach kolegi siedzącego przed nim – wykonuje masaż.

Dzieci:

Zaświeciło słońeczko, - wykonują posuwiste okrężne ruchy na środku pleców dziecka przed sobą,

ziemię powietrze ogrzewa, - rozwartymi dłońmi wykonują faliste ruchy od lewej strony do prawej,

budzą się kwiaty, inne rośliny, - opuszkami palców rysują kontury kwiatów,

pięknie kwitną drzewa - całą powierzchnią lewej dłoni i prawej dłoni wędrują z góry do dołu pleców, rysując pień drzewa,
Ciesz się zwierzęta: - delikatnie uderzają pięściami,
niedźwiadki, lisy, zające, - naciskają całymi dłońmi, naśladując kroki niedźwiedzia, delikatnie uderzają opuszkami palców wskazujących, naśladując bieg lisa, delikatnie uderzają opuszkami wszystkich palców, naśladując skoki zająca,
wszystko się zieleni - delikatnie, ruchem pulsacyjnym, uciskają ramiona,
w lesie i na łące, - wykonują ruchy okrężne całą powierzchnią dłoni,
a my idziemy na spacer, - palcami wskazującymi obu rąk rysują ścieżkę,
wesoło biegamy, skaczemy, - klepią dłońmi ramiona,
a kiedy wrócimy do domu, - stukają opuszkami palców wskazujących na przemian: lewą ręką i prawą ręką,
malować wiosnę będziemy. - przesuwają rozwarte dłonie w różnych kierunkach.

7. Zabawa ruchowa z elementem równowagi – Z kwiatka na kwiatek

Kolorowe krążki (dla każdego dziecka jeden krążek).

N. rozkłada w sali, w niewielkiej odległości od siebie, kolorowe krążki. To kwiaty. Dzieci są motylami. Przefruwają z kwiatka na kwiatek – przechodzą z krążka na krążek.

Dzień trzeci 15.03.2021

Temat :Wszystko rośnie

1. Łączka krokusów – zabawa dydaktyczna.

Wazon z kwiatami, np. tulipanami.

N. ustawia przed dziećmi wazon z kwiatami. Informuje dzieci, że kwiaty te dostał od ogrodnika. Dzieci przyglądają się kwiatom, wachają je. Z pomocą N. nazywają kwiaty umieszczone w wazonie, opisują ich wygląd oraz zapach. N. pyta dzieci, czy te kwiaty zawsze tak wyglądały, czy wiedzą, jak rosną kwiaty i od czego zależy ich wzrost. Chętne dzieci wypowiadają się. N. uzupełnia wypowiedzi dzieci.

Karta pracy, cz. 2, nr 24. Dzieci oglądają obrazki przedstawiające, jak rośnie krokus. N. pyta dzieci, czy wiedzą, jak nazywa się kwiat przedstawiony na karcie pracy. Następnie zachęca je do opisanego jego wyglądu, pyta dzieci, co wiedzą na temat krokusów. Chętne osoby wypowiadają się. N. przekazuje ciekawostki na temat krokusów.

2. Improwizacja ruchowa – Rosnące kwiaty.

Dla każdego dziecka chusteczka szyfonowa (najlepiej w jednym z trzech kolorów: fioletowym, żółtym, białym), odtwarzacz CD, nagranie spokojnej melodii. Dzieci otrzymują od N. po jednej szyfonowej chusteczce. Następnie rozchodzą się po sali i wykonują siad klęczny. Chowają chusteczki w dłoniach. N. informuje dzieci, że chusteczka to pączek kwiatowy, który za chwilę rozkwitnie. Włącza nagranie spokojnej melodii. Dzieci wolno podnoszą się, wstają, unoszą dłonie nad głowę i powoli je rozchylają, uwalniając w ten sposób chusteczki – kwiaty rozkwitają.

Następnie dzieci, stojąc w miejscu, poruszają się w takt muzyki, swobodnie falując chusteczkami.

3. Zabawa matematyczna – Płatki krokusa.

Krażki z naklejoną różną liczbą kropek (od 3 do 5), kropki w kolorach: fioletowym, żółtym, białym (na jednym krażku są kropki w jednym kolorze), tace, płatki kwiatów wycięte z papieru w kolorach: fioletowym, żółtym, białym.

Dzieci siedzą w kole. N. snuje opowieść o łące i kwitnących krokusach, które najpierw mają małe pączki, a potem rozkwitają – rozchylają swoje płatki. Zaprasza do zabawy. Ustawia na podłodze tace, na których znajdują się kolorowe papierowe płatki. Wręcza dzieciom po kolorowym krażku, jeden krażek układa przed sobą. Odwraca go i liczy kropki naklejone po drugiej stronie krażka. Następnie, patrząc na kolory i liczbę kropek, dobiera odpowiednią ilość papierowych płatków. Mówi, że krokus rozkwitł. N. zachęca dzieci do tworzenia własnych kwiatów. Dzieci odwracają krażki i układają płatki zgodnie z kolorami i liczbą umieszczonych na nich kropek. N. sprawdza poprawność wykonania zadania

4. Zabawa słowna – Mój krokus jest jak...

Kwiaty z krażków i papierowych płatków z wcześniejszej zabawy.

N. wskazuje krokusy ułożone przez dzieci we wcześniejszej zabawie i prosi dzieci o określenie ich kolorów. Następnie dzieci kolejno kończą podane zdanie i podają nazwę dowolnego elementu z sali, który jest w takim samym kolorze jak ich krokus, np.: Mój krokus jest żółty jak... cytryna.

5. Zabawa ruchowa z elementem równowagi – Motyle i kwiatki.

Dla każdego dziecka szarfa, bębenek. N. wręcza dzieciom szarfy, które będą kwiatami. Dzieci rozkładają szarfy w sali, w niewielkiej odległości od siebie – formują z nich okręgi. Następnie N. zamienia dzieci w motyle. Motyle fruują po łące – dzieci biegają między szarfami. Na uderzenie w bębenek motyle siadają na kwiatkach – dzieci wchodzą do środka szarf, kucają i naśladują picie nektaru przez motyle.

Dzień czwarty 16.03.2021

Temat : Wiosenne kwiaty

1. Wiosna i kwiaty – rozmowa inspirowana wierszem Krystyny Datkun-Czerniak Wiosna.

Wysłuchanie wiersza.

Wiosna w zielonej sukience

nogami bosymi stąpa.

I gdzie stopę stawia,

tam... to chyba czary –

wiosenny kwiat zostawia.
Po spacerze wiosny
świat zmienia się cały.
Ptaki wśród zieleni
radośnie śpiewają,
motyle fruważą,
świerszcze cicho grają.
Kwiaty kolorowe
wśród traw zakwitają
Gdyby nie ty, wiosno,
i te twoje czary,
to świat byłby pewnie
i smutny, i szary.

Rozmowa na temat wiersza

N. zadaje pytania

- Co zakwita tam, gdzie stopę stawia wiosna
- Jak zmienia się świat po spacerze wiosny?
- Co robią wiosną: kwiaty, ptaki, motyle i świerszcze?
- Jaki byłby świat, gdyby nie czary wiosny?

2. Zabawa z elementem równowagi – Nie deptaj kwiatów.

Chusteczki higieniczne wykonane w pierwszej części dnia. Dzieci ustawiają się w szeregu po jednej stronie sali. N. układa na podłodze kwiaty z chusteczek higienicznych (wykonane w pierwszej części dnia). N. daje znak kłaśnięciem w dłonie. Dzieci ostrożnie pokonują drogę, w ten sposób, aby nie zdeptać kwiatów. N. powtarza zabawę kilka razy. Przechodząc, dzieci mogą się pochylić, przyjrzeć poszczególnym kwiatom i je powąchać.

3. Omawianie wyglądu wczesnowiosennych kwiatów.

Oglądanie albumów z kwiatami. Sylwety przedstawiające kwiaty: przebiśnieg, krokus, pierwiosnek, sasankę, zawilec, albumy z kwiatami. N. pokazuje dzieciom sylwety wczesnowiosennych kwiatów i zawiesza je na tablicy. Dzieci po kolei omawiają wygląd wszystkich kwiatów. Dzieli ich nazwy na sylaby, z wyklaskiwaniem. Wspólnie z N. liczą je, wymieniając nazwy liczebników głównych (N. wskazuje każdy kwiatek palcem). Na koniec podają łączną liczbę kwiatów. Określają położenie poszczególnych kwiatów (wymieniają nazwy liczebników porządkowych). N. pyta: Jak nazywa się pierwszy kwiatek? Jak nazywa się drugi...? Którym kwiatkiem z kolei jest pierwiosnek (krokus, przebiśnieg, zawilec, sasanka)? Dzieci, z pomocą N., udzielają odpowiedzi. Następnie N. pokazuje albumy z kwiatami. Dzieci dzielą się na małe zespoły i wspólnie odszukują na ilustracjach poznane gatunki kwiatów. Prowadzą ze sobą, po cichu, swobodne rozmowy. N. zwraca uwagę dzieci na miejsce występowania poszczególnych kwiatów (kwiaty rosnące w środowisku naturalnym,

kwiaty rosnące w ogrodzie). Dzieci dowiadują się, które kwiaty wiosenne są objęte ochroną i nie wolno ich zrywać.

4. Zabawy konstrukcyjne

Projektowanie ogrodu pełnego kwiatów. Różnego rodzaju klocki, kwiaty z chusteczek higienicznych wykonane wcześniej. N. proponuje dzieciom zaprojektowanie ogrodu. Dzieci budują ścieżki z różnego rodzaju klocków. Obok ścieżek, na rabatkach, umieszczają wykonane wcześniej kwiaty z chusteczek higienicznych

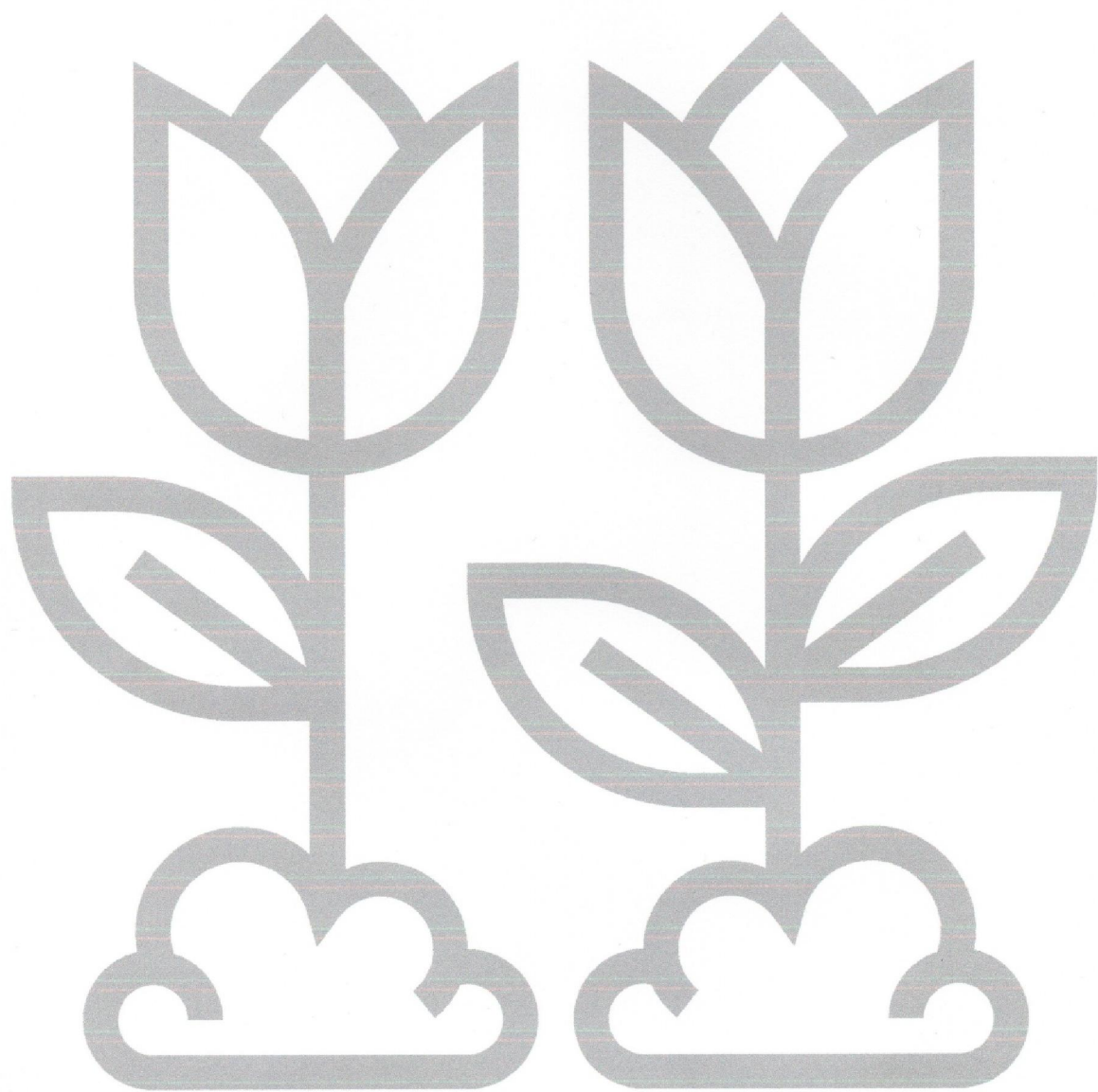
5. Podajemy piłki – zabawa doskonaląca poczucie rytmu.

Dwie piłki, bębenek. Dzieci siadają w kole. N. daje dwojgu dzieciom siedzącym po przeciwnych stronach po jednej piłce. Dzieci rozpoczynają podawanie piłek zgodnie z rytmem wyliczniki. N. uderza miarowo w bębenek i razem z dziećmi recytuje rymowanek (Bożeny Formy). Piłka krąży tu i tam, zaraz tobie piłkę dam. Wszystkim bardzo jest wesoło, kiedy piłki krążą w koło.

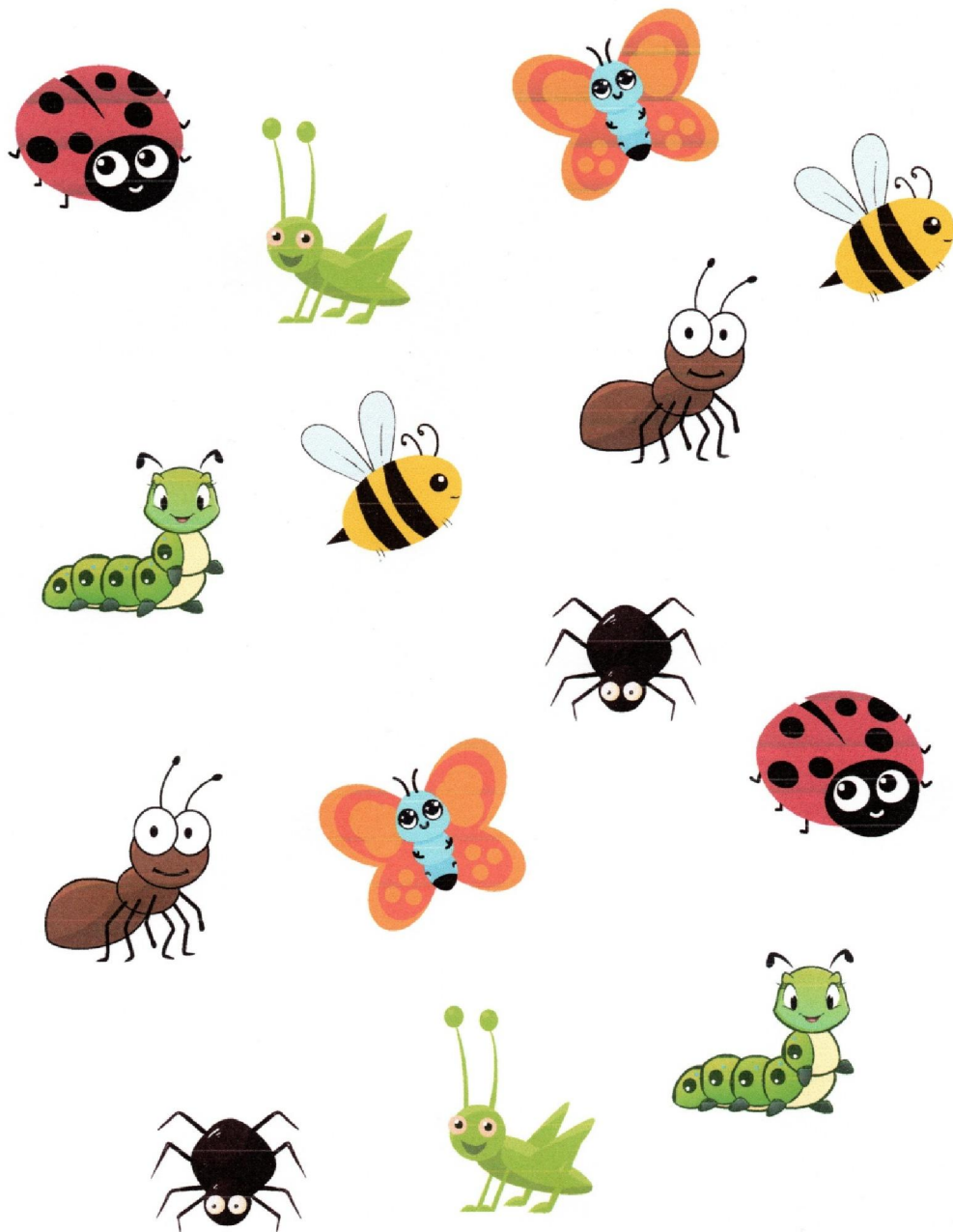
6. Ćwiczenia oddechowe – Kwiaty pachną.

Chusteczki higieniczne, kolorowe flamastry, taśma klejąca, olejki zapachowe (lub perfumy). Dzieci kolorowymi flamastrami (w jasnych kolorach) ozdabiają chusteczki higieniczne, rysując na nich np. kropeczki. Z pomocą N. formują z chusteczek kwiaty – chwytają palcami chusteczkę pośrodku, zwijają ją nieco i z pomocą N. skleją ją taśmą. N. nasącza chusteczki odrobiną np. olejku zapachowego (lub perfumami). Następnie N. układa przed dziećmi wykonane kwiaty. Dzieci pochylają się nad wiosennymi kwiatami i je wąchają – wciągają powietrze nosem, wydychają ustami

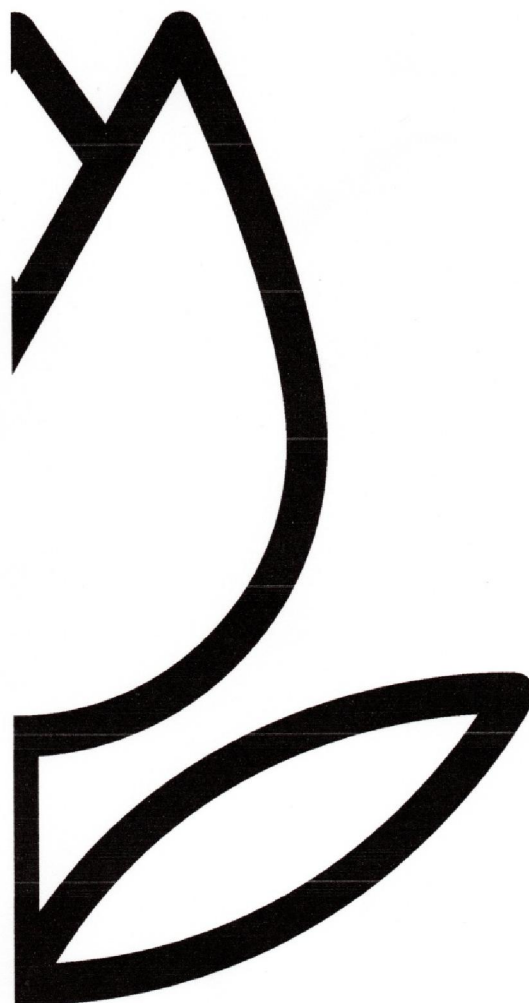
Rysuj po śladzie i pokoloruj.

Połącz linią takie same obrazki.

Dorusuj druga połowę obrazka.

**Otocz pętlą rzeczy potrzebne do dbania
o wiosenny ogród.**

